

# 8+1 θεατρικές πρεμιέρες για το διήμερο -Ήδη καταγράφουν sold out

ief iefimerida.gr/politismos/81-theatrikes-premieres-gia-diimero

April 21, 2023



Χρήστος Λούλης, Θανάσης Αλευράς, Χάρης Αλεξίου, στο «Μια νύχτα στην Επίδαυρο» του Εθνικού

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

21/04/2023 12:59



Το Εθνικό Θέατρο, το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και άλλες σκηνές της πόλης σηκώνουν για ακόμα μία φορά αυλαία και κάνουν πρεμιέρα, μέσα στη σεζόν, με σημαντικούς συντελεστές.

Ενδεικτικά, ο Νίκος Ψαρράς έχει απόψε πρεμιέρα στο Δημοτικό θέατρο Πειραιά, ο Μανώλης Μαυροματάκης στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, ο Δημήτρης Αλεξανδρής στο Σύγχρονο Θέατρο, ενώ ξεκινά και το πολυσυζητημένο με λαμπερό καστ «Μια νύχτα στην Επίδαυρο», που ήδη καταγράφει τα πρώτα του sold out.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

## Οι θεατρικές πρεμιέρες του διημέρου



Ο Νίκος Ψαρράς και η Μαρίνα Ασλάνογλου έχουν απόψε Παρασκευή πρεμιέρα στο **Δημοτικό Θέατρο Πειραιά**. Παρουσιάζουν το σπαρακτικό αριστούργημα του Ίγκμαρ Μπέργκμαν «**Σκηνές από έναν Γάμο**», που γράφηκε ακριβώς 50 χρόνια πριν, αρχικά ως τηλεοπτική σειρά και έπειτα ως κινηματογραφική ταινία, με παγκόσμια επιτυχία.

«Χρειάστηκαν δυόμισι μήνες για να γράψω αυτές τις σκηνές. Μου πήρε μια ολόκληρη ενήλικη ζωή για να τις ζήσω» έλεγε ο Μπέργκμαν.

Η ιστορία της Μαριάννε και του Γιόχαν αποτυπώνει με αδυσώπητη ειλικρίνεια και σχεδόν ντοκουμενταρίστικο ρεαλισμό τα στάδια της φθοράς και της παρακμής μιας συζυγικής σχέσης. Κρατώντας τη δομή και τους υπέροχα ειρωνικούς τίτλους των «σκηνών», η Έλενα Καρακούλη σκηνοθετεί τη Μαρίνα Ασλάνογλου και τον Νίκο Ψαρρά σε μια παράσταση για το υπαρξιακό πεδίο συνάντησης, αλλά και σύγκρουσης με τον Άλλον. Για λίγες παραστάσεις, κλείστε εγκαίρως τα εισιτήριά σας.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ



Μανώλης Μαυροματάκης στην «Ανατολή»

Το **Θέατρο του Νέου Κόσμου** ανεβάζει στην Κεντρική Σκηνή του την παράσταση **«Η Ανατολή»** σε σκηνοθεσία του Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου, με καλούς ηθοποιούς όπως οι Μανώλης Μαυροματάκης, Ελένη Ουζουνίδου, Μιχάλης Τιτόπουλος, Αποστόλης Ψυχράμης, Δημήτρης Καπουράνης. Συμμετέχει ο τσελίστας Τάσος Μισυρλής. Παίζουν επίσης όργανα και τραγουδούν οι ηθοποιοί της παράστασης.

Η «Ανατολή» της Έλλης Παπαδημητρίου: Μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή, τα μοιραία γεγονότα της τετραετίας 1918-1922. Νίκες και πανωλεθρίες, αιτίες και συνέπειες. Στο επίκεντρο βρίσκονται πάντα ο άνθρωπος και τα πάθη του. Το θανατικό κι ο ξεριζωμός, η θέληση για ζωή κι ο αγώνας, των γυναικών κυρίως, να στεριώσουν στην καινούργια πατρίδα, ο πόνος πλάι-πλάι με την πίστη στη ζωή. Οι πρόσφυγες έφεραν στην Ελλάδα τη νοικοκυροσύνη τους, τις γεύσεις, τις παραδόσεις, τα τραγούδια, τους χορούς τους. Την μπόλιασαν με τον πολιτισμό τους.

Η Έλλη Παπαδημητρίου, γνωστή πιο πολύ από τον Κοινό Λόγο, που εκδόθηκε σε τέσσερις τόμους στο διάστημα 1964-75 και πρωτοανέβηκε στο Θέατρο του Νέου Κόσμου το 1997, ασχολήθηκε πολλές δεκαετίες με τη θεατρική σύνθεση «Ανατολή».

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ



Γιούλικα Σκαφιδά, Δημήτρης Αλεξανδρής, Χρήστος Σαπουντζής, Φωτεινή Παπαχριστοπούλου, Στρατής Χατζησταματίου

Πέντε πρόσωπα μεταμορφώνονται επί σκηνής σε δεκαεπτά διαφορετικούς ανθρώπους μιας σύγχρονης πολυεθνικής κοινωνίας. Πέντε Ασιάτες μάγειρες, στην κουζίνα του ταϊλανδο-κινεζο-βιετναμέζικου εστιατορίου «Ο ΧΡΥΣΟΣ ΔΡΑΚΟΣ» μάς αφηγούνται τις ιστορίες των ενοίκων πάνω και δίπλα από αυτό το οίκημα, καθώς και το τι συμβαίνει μέσα στην κουζίνα.

**Ο Χρυσός Δράκος**, του Roland Schimmelpfennig, στο **Σύγχρονο Θέατρο**. Παίζουν: Γιούλικα Σκαφιδά, Δημήτρης Αλεξανδρής, Χρήστος Σαπουντζής, Φωτεινή Παπαχριστοπούλου, Στρατής Χατζησταματίου. Πέντε ηθοποιοί ξετυλίγουν το νήμα αυτών των σύντομων, σχεδόν «κινηματογραφικών» σκηνών, με όσο το δυνατό λιγότερα μέσα, με μοναδικά οχήματα τα σώματα και τις φωνές τους.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ 20/04/2023 14:42

**Γιατί ξαφνικά αμέτρητοι μπάγοι μεταχειρισμένων ρούχων, πάνω σε σκαλωσιές, κατέκλυσαν το ΚΠΙΣΝ [εικόνες]**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ 10/04/2023 14:52

**Μέγαρο Μουσικής -Ο Κιτ Χάρινγκτον του Game of Thrones σε δορυφορική προβολή: «Θρίαμβος» έγραψε η Telegraph**

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Με ένα άκρως έξυπνο κείμενο και γραφή γεμάτη χιούμορ και ευαισθησία, ο Ρόλαντ Σιμελπφένιχ κατορθώνει να αποτυπώσει το σύγχρονο πολιτικοκοινωνικό γίγνεσθαι, σχολιάζοντας όλες της πληγές του δυτικού κόσμου, παρουσιάζοντάς μας την εικόνα μιας φθαρμένης Ευρώπης που λίγο-λίγο φτάνει στη δύση της. Ο «ΧΡΥΣΟΣ ΔΡΑΚΟΣ» είναι ένα βαθιά πολιτικό έργο που καταπιάνεται με τις ανθρώπινες σχέσεις, τη βία, τη μετανάστευση, το trafficking και την ανάγκη μας για επιβίωση. Το παζλ της ιστορίας συντίθεται μέσα από έναν καταγιστικό ρυθμό, παραγγελίες εξωτικών φαγητών και καυστικό χιούμορ. Στο κέντρο της ιστορίας ένας παράνομος νεαρός Κινέζος που υποφέρει από πονόδοντο και η χαμένη μικρή αδελφή του που, χωρίς να το γνωρίζει, ζει μερικά πατώματα μακριά του. Τι συμβαίνει κι έχουμε πάψει πια να ακούμε ο ένας τον άλλον; Γιατί οι ανθρώπινες σχέσεις καταρρέουν; Γιατί είμαστε τόσο απομονωμένοι;



«Μια νύχτα στην Επίδαυρο» από το Εθνικό θέατρο

**«Μια νύχτα στην Επίδαυρο»** από το **Εθνικό Θέατρο**, με πρεμιέρα το Σάββατο 22 Απριλίου. Νυχτερινή φάρσα, μεταφυσικό μιούζικαλ, τρελή κωμωδία; Τι είναι τέλος πάντων το «Μια νύχτα στην Επίδαυρο», η νέα παράσταση του Νίκου Καραθάνου στο Εθνικό Θέατρο; «Μια γλίστρα είναι» λέει ο σκηνοθέτης «από τα ύψη, στα Τάρταρα». Και, πράγματι, ο ευρηματικός δημιουργός καθοδηγεί, με τον μοναδικό του τρόπο, έναν εικοσαμελή θίασο από την έξαρση της ξέφρενης κωμωδίας στο τραγικό κενό της ύπαρξης και πίσω.

Μετά το τέλος μιας σπουδαίας παράστασης, οι σπουδαίοι καλλιτέχνες παίζουν μια δεύτερη παράσταση, μεταξύ τους αυτή τη φορά. Αυτοθαυμάζονται, αλληλοαποθεώνονται, σκεπάζουν το σεμνό τερέτισμα των τζιτζικιών με τους δικούς τους εγωπαθείς λαρυγγισμούς, μπαίνουν λιμασμένοι σε μια πασίγνωστη ταβέρνα, ανακατεύονται με το προσωπικό, υποκλίνονται στους εαυτούς τους. Κι εκεί, ανάμεσα σε μπριζόλες, ψέματα και ιδρώτα, χυμάνε ο ένας πάνω στον άλλον σε ένα μακελειό χωρίς προηγούμενο που τους οδηγεί στον Κάτω Κόσμο με τη γεύση της τυρόπιτας στο στόμα.

#### ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Ο Νίκος Καραθάνος συνθέτει ένα ξεκαρδιστικό σκηνικό κολάζ με υλικά τη νύχτα και τη ματαιότητα, το εθνικό μας κλέος και τα φωτοστέφανα που πήραν φωτιά πάνω στα κεφάλια μας, τη μοναξιά μας, την άδεια μας φλουαρία, τη συναισθηματική μας βουλιμία, την υπαρξιακή μας γύμνια. Επάνω στη σκηνή του Rex στήνεται ένα παροξυσμικό γλέντι απ' όπου όλοι προσπαθούν να δραπετεύσουν αλλά κανένας δεν μπορεί.

Διανομή με αλφαβητική σειρά: Χάρις Αλεξίου, Θανάσης Αλευράς, Βασιλική Δρίβα, Γιώργος Ζιάκας, Νίκος Καραθάνος, Έμιλυ Κολιανδρή, Γιάννης Κότσιφας, Ιώ Λατουσάκη, Χρήστος Λούλης, Ζέτα Μακρυπούλια, Ιωάννα Μαυρέα, Ηλέκτρα-Αποστολία Μπαρούτα, Κώστας Μπερικόπουλος, Ιωάννα Μπιτούνη, Βασίλης Παπαβασιλείου, Πάνος Παπαδόπουλος, Έλλη Πασπαλά, Άγγελος Τριανταφύλλου, Γιώργος Φασουλάς, Δανάη-Αρσενία Φιλίδου, Γαλήνη Χατζηπασχάλη. Μουσικοί επί σκηνής: Σοφία Ευκλείδου, Βασίλης Μαντζούκης, Κώστας Νικολόπουλος, Δημήτρης Τίγκας, Ελευθερία Τόγια. Κείμενο: Λένα Κιτσοπούλου, Γιάννης Αστερής.



Ρωμαίος και Ιουλιέττα

Το αξεπέραστο ποιητικό αριστούργημα του Ουίλιαμ Σαίξπηρ **Ρωμαίος και Ιουλιέττα** ανεβαίνει στην Κεντρική Σκηνή του **Εθνικού Θεάτρου** σε μια ερεθιστική ανάγνωση από τον Δημήτρη Καραντζά.

#### ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Από τη μία το ζωογόνο πάθος κι από την άλλη η στυγνή βία. Από τη μία η ποίηση, το φως, η αγάπη και από την άλλη η χυδαιότητα, το σκοτάδι, το μίσος. Η συγκλονιστική ερωτική ιστορία του Ρωμαίου και της Ιουλιέττας, των δύο νέων από τη Βερόνα που τόλμησαν να αγαπηθούν παρά τη μοιραία έχθρα που χώριζε τις πανίσχυρες οικογένειές τους, βασίζεται σ' ένα εκρηκτικό μείγμα αντιθέσεων. Τοποθετώντας τη σκηνική δράση σ' έναν χώρο που ξεκινά ως τόπος αναψυχής και καταλήγει να γίνει ομαδικός τάφος, η σκηνοθεσία επιχειρεί να φωτίσει και τις δύο αυτές, αποκλίνουσες τροχιές στο έργο του Σαίξπηρ: από τη μία τη σήψη και τη φθορά μιας έκλυτης κοινωνίας που βουλιάζει, συμπαρασύροντας στον βούρκο καθετί αγνό και όμορφο, κι από την άλλη την ακατάσχετη ορμή του έρωτα που κινείται προς το φως.

«Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέττα κατασκευάζουν τον δικό τους τόπο -έναν τόπο ποίησης και φαντασίας- και προτάσσουν την αγάπη ως διαφυγή από ένα σύμπαν μίσους που ζει ανά τους αιώνες. Η λυρική τους συνάντηση φτιάχνει ένα καταφύγιο, το οποίο συντηρούν μέχρι τέλους. Ο έρωτας και η πνευματικότητά τους ως διαφυγή, ως άρνηση να ενταχθούν σε μια σαπισμένη κοινωνία που διοργανώνει με την ίδια ευκολία γιορτές, όργια και θανάτους» σημειώνει χαρακτηριστικά ο σκηνοθέτης.

Παίζουν αλφαβητικά: Πατήρ Λαυρέντιος: Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης, Μονταίγος / Καλεσμένος: Γιώργος Γιαννακάκος, Κυρία Καπουλέτου: Άννα Καλαϊτζίδου, Μερκούτιος: Γιάννης Κλίνης, Γρηγόρης / Υπηρέτης / Καλεσμένος: Αντώνης Κολοβός, Σαμψών / Υπηρέτης / Καλεσμένος: Θάνος Κόνιαρης, Πέτρος / Πατήρ Ιωάννης / Υπηρέτης / Καλεσμένος: Γιάννης Κόραβος, Ρωμαίος: Έκτορας Λιάτσος, Κυρία Μονταίγου / Καλεσμένη: Ρίτα Λυτού, Μπενβόλιο: Άρης Μπαλής, Ιουλιέττα: Ηρώ Μπέζου, Τυβάλδος: Άρης Νινίκας, Καπουλέτος: Γιάννης Νταλιάνης, Πάρις: Μάνος Πετράκης, Νένα: Ρένη Πιπτακή, Έσκαλος (Πρίγκιπας) / Καλεσμένος: Χάρης Χαραλάμπους-Καζέπης, Βαλτάσαρ / Υπηρέτης / Καλεσμένος: Γιάννης Χαρκοφτάκης



«154 Bertha», της Έλσας Ανδριανού

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

**154 Bertha**, της Έλσας Ανδριανού, σε σκηνοθεσία Θοδωρή Αμπαζή, στο **Υπόγειο του Θεάτρου Τέχνης**. Μια κωμικοτραγική ιστορία εντός της «οικογενειακής εστίας» - κάποτε πεδίων δόξης λαμπρόν προσωπικών, έμφυλων, γενεακών και πάντοτε πολιτικών συγκρούσεων, τώρα άδειο κέλυφος όπου αντηχούν άσφαιρα πυρά.

Ένας άντρας -κατά τη γνώμη του, ιδεολόγος-, η γυναίκα του -κατά τη γνώμη της, πραγματίστρια-, η αδελφή της - που, κατά τη γνώμη της, όλο και κάτι θα αξίζει τον κόπο. Κι οι τρεις αιχμάλωτοι της συνύπαρξης. Παρελθόν, αδράνεια, φόβος, εγκλωβισμός, ματαίωση, πόλεμος.

Άνθρωποι που δεν βλέπουν, άνθρωποι περικόλειστοι, κληροδοτούν την άχαρη κληρονομιά της ερημίας στην επόμενη γενιά: ένα κορίτσι -που, κατά τη γνώμη του, τίποτε δεν αξίζει τίποτε- αδιάφορο για πόθο και ζωή, ένα αγόρι που βλέπει μπρος και πίσω, με θράσος περισσό «σοφό» ερήμην.

Η φρενήρης αποδόμηση στερεοτύπων αποκαλύπτει την αμηχανία εγκαθίδρυσης νέων: Στη θέση του κουρασμένου ορθού λόγου, η νέα μαγική σκέψη -ταφόπλακα σμιλευμένη μέσα στην απομάγευση της νεωτερικότητας· στη θέση της σύγκρουσης ο κανιβαλισμός· στη θέση της ιδέας ο φασισμός της παντοδύναμης επιδραστικότητας. Το έργο, μ' όλες τις αναμνήσεις της μεγάλης δραματουργίας, αναδύεται από εποχή ήττας - με επίγνωση. Χωρίς τις μεγάλες τραγωδίες της Ορέστειας, χωρίς τα γενναία δράματα του Πατέρα, ας



είναι μια γκριμάτσα και μια αμυδρή ελπίδα εξόδου - στον καθαρό αέρα ή στην αστερόσκηνη. Νέστορας Κοψιδάς, Αμαλία Τσεκούρα, Δανάη Σαριδάκη, Λένα Μποζάκη, Γιώργος Ζυγούρης.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ



«Η Αιμολήπτρια», της Ella Road, για πρώτη φορά στην Ελλάδα

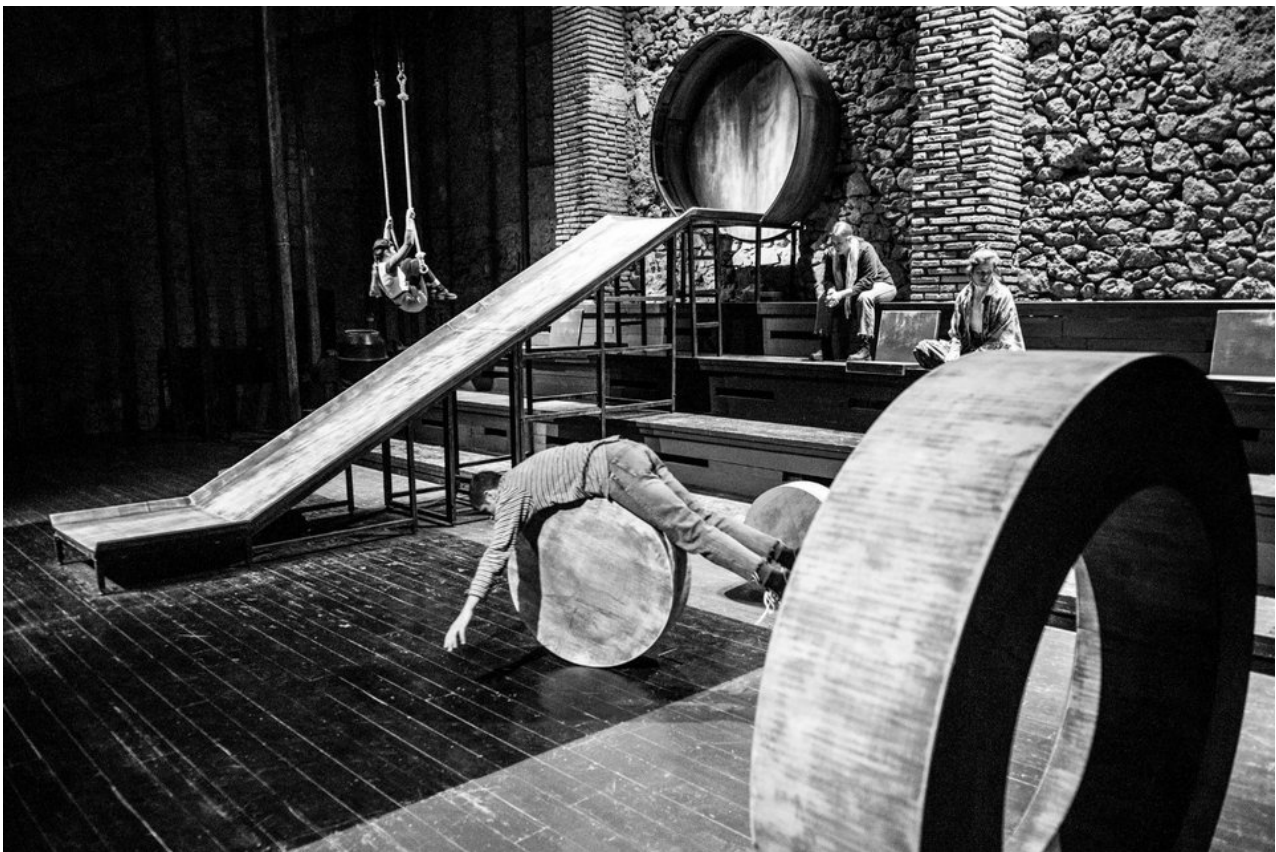
**Η αιμολήπτρια**, της Ella Road, σε σκηνοθεσία Μενέλαου Καραντζά, στο **Μικρό Άνεσις**. Σε ένα δυστοπικό αλλά επικίνδυνα αναγνωρίσιμο μέλλον, οι άνθρωποι χαρακτηρίζονται και καθορίζονται από έναν αριθμό. Είναι ο γενετικός αριθμοδείκτης τους, η βαθμολογία δηλαδή του DNA τους και του γενετικού τους προφίλ, από την οποία εξαρτώνται η εκπαίδευση, η υγεία, ο πλούτος και τελικά η ευτυχία τους. Καθώς η σημασία και αξιοποίηση των αριθμοδεικτών γιγαντώνεται, εξαπλώνεται ένα νέο είδος ρατσισμού, που καταλήγει σε αντιδράσεις από τους γενετικά κατώτερους, κοινωνικές αναταραχές, δολοφονικές επιθέσεις κατά των γενετικά ανώτερων και παράνομο εμπόριο αίματος για την απόκτηση καλύτερου αριθμοδείκτη. Σε αυτό το όλο και πιο σκοτεινό περιβάλλον, η Μπέα, που δουλεύει ως αιμολήπτρια σε τμήμα πιστοποίησης αριθμοδεικτών, γνωρίζει τον γενετικά ανώτερο Ααρών. Η ιστορία τους, που μοιάζει αρχικά με ένα απλό και αναμενόμενο love story, καταλήγει στον τρόμο και στη φρίκη.

Η νεαρή Αγγλίδα ηθοποιός και συγγραφέας Ella Road έγραψε την «Αιμολήπτρια» το 2018, με αφορμή μια πραγματική συνέντευξη της τότε επικεφαλής ιατρικής συμβούλου για την Αγγλία, η οποία πρότεινε την αξιοποίηση των ερευνών για το ανθρώπινο γονιδίωμα προς όφελος των ασθενών. Η Road καταθέτει ένα έργο-προβληματισμό για την επιστημονική ηθική, για το πώς η κατάχρηση της επιστήμης μπορεί να καταλήξει σε εφιαλτικά σενάρια και για το πού οδηγείται η υγεία όταν οι οικονομολόγοι έχουν τον πρώτο λόγο. Η «Αιμολήπτρια» ήταν υποψήφια για βραβείο Olivier for Outstanding Achievement

in an Affiliate Theatre και φιναλίστ για το βραβείο Susan Smith Blackburn για γυναίκες συγγραφείς. Το έργο έγινε ραδιοφωνικό δράμα για το BBC Radio 3, ενώ η γερμανική του μετάφραση οδήγησε σε πλήθος παραγωγών σε όλη τη Γερμανία και την Αυστρία.

Ο Μενέλαος Καραντζάς, με τη διπλή ιδιότητα του ιατρού και σκηνοθέτη, γοητεύτηκε από το έργο και τα ερωτήματα που θέτει σχετικά με την ορθή αξιοποίηση της επιστήμης και τη σύνδεση της υγείας με την οικονομία. Το έργο, που ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα, ξεκινά με την πραγματική συνέντευξη για τη χρήση του ανθρώπινου γονιδιώματος, ενώ προβολές και ηχητικά αποσπάσματα παρεμβάλλονται σαν ιντερλούδια χωρίζοντας τη δράση σε επιμέρους σκηνές και χιτίζοντας την εφιαλτική ατμόσφαιρα του έργου. Η «Αιμολήπτρια» ξεκινά από μια φαινομενικά αθώα σκηνή, για να εξελιχθεί σταδιακά σε ένα θρίλερ με διαρκείς και απρόσμενες ανατροπές, ενώ ταυτόχρονα κρατάει την επαφή με την πραγματικότητα, δημιουργώντας μας την ανησυχητική σκέψη πως πράγματι όλα αυτά θα μπορούσαν να συμβούν ακόμη και στο άμεσο μέλλον.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ



«Πλαστελίνη»

Η Θεατρική Ομάδα «ΑΘΩΟ ΣΩΜΑ» παρουσιάζει την παράσταση «**Πλαστελίνη**», του Βασίλι Σίγκαρεφ, σε σκηνοθεσία της Κατερίνας Σκουρλή, για 12 παραστάσεις στο **Θέατρο Σφενδόνη**, από σήμερα 21 Απριλίου έως και τις 14 Μαΐου.

Η «Πλαστελίνη» είναι η ιστορία μιας κοινωνίας που θρέφει και θρέφεται με τη βία. Η ιστορία μιας μακρινής, θαρρείς, δυστοπίας, γραμμένης το 2001, που μοιάζει αφόρητα πλέον με τα δελτία ειδήσεων του σήμερα. Και όπως τότε, στη Ρωσία του νεαρού Σίγκαρεφ, έτσι και σήμερα, η πλαστελίνη σκληραίνει γοργά στα χέρια των παιδιών. Και

πριν προλάβεις καν να ονειρευτείς, το ξύπνημα σε βρίσκει ανάμεσα σε ανθρώπους απελπισμένους και κυνικούς, που σε βλέπουν να ραγίζεις και να σπας μπροστά τους. Και αυτοί αποστρέφουν βιαστικά το βλέμμα τους και συνεχίζουν στον δρόμο τους.

Ο Μαξίμ είναι ένα νεαρό αγόρι που ζει μαζί με τη γιαγιά του σε έναν κόσμο γεμάτο απελπισμένους ανθρώπους, ανθρώπους που προσπαθούν να επιβιώσουν και να εξασφαλίσουν την επόμενη μέρα τους - όχι τόσο το φαγητό τους, όσο τη βότκα ή τη δόση τους. Σε μια εξαθλιωμένη -οικονομικά και ηθικά- κοινωνία, όπου η βία και ο κυνισμός όλο και μεγαλώνουν, σε μια -οποιαδήποτε- πόλη της Ρωσίας του 2001, που λίγο διαφέρει από τις πόλεις του 2023, ο Μαξίμ θέλει να καταφέρει να βρει έναν διαφορετικό τρόπο επιβίωσης. Όπως πλάθει με την πλαστελίνη του αυτά που ονειρεύεται, έτσι προσπαθεί να χαράξει και έναν δρόμο που αξίζει να διαβείς. Στην πορεία του συναντά ανθρώπους που προσπαθούν να τον εκμηδενίσουν ή να τον κάνουν όμοιο τους στερώντας του το δικαίωμα της άλλης επιλογής για τη ζωή. Παίζουν: Δημήτρης Αποστολόπουλος, Σοφία Κουλέρα, Ναταλία Λουιζάκη, Λήδα Μανούσου Αλεξίου, Βίκτωρ Μπενουζίλιο, Χαρά Τζόκα.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ



ΚΘΒΕ, «Big in Japan»

## Πρεμιέρα στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Η νέα παραγωγή του ΚΘΒΕ, «Big in Japan», της Κατερίνας Λούβαρη Φασόη, που θα παρουσιαστεί στο Μικρό Θέατρο Μονής Λαζαριστών, σε σκηνοθεσία Παντελή Δεντάκη, κάνει πρεμιέρα το Σάββατο 22/4.

Το έργο «Big in Japan», εμπνευσμένο από ακραία κοινωνικά φαινόμενα που συναντάμε στη σύγχρονη Ιαπωνία, μιλάει για το χάος και την απελπισία μέσα στην οποία είναι βουτηγμένος ο άνθρωπος σήμερα. Μέσα σε έναν κόσμο που τρέχει με ταχύτητες ιλίγγου, που τα όνειρα χάνονται στο όνομα του κέρδους, που λατρεύονται σαν θεοί οι έννοιες της ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας, ο άνθρωπος αναρωτιέται: «Αξίζει να ζω έτσι όπως ζω, κι αν όχι, η λύση είναι η παραίτηση ή η μάχη να αλλάξω τη ζωή μου;».

Οι ήρωες του σπονδυλωτού έργου, άνθρωποι πολύ εγγύτερα απ' όσο μπορούμε να φανταστούμε, παλεύουν να εκφράσουν το κομμάτι αυτό του εαυτού τους που ζητάει απελπισμένα να βγει από το σκοτάδι, το αδιέξοδο, να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις, να μην παραιτηθεί. Πρόσωπα που φαινομενικά βρίσκονται πολύ μακριά μας, «σε μια χώρα μακρινή», αλλά στην πραγματικότητα μπορεί να κατέχουν ακόμα και ένα κομμάτι του δικού μας εαυτού.

#### ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Το έργο αποτελείται από πέντε αυτοτελείς ιστορίες· καθεμία καταπιάνεται με ένα ακραίο φαινόμενο: άνθρωποι που εξαφανίζονται, άνθρωποι που πεθαίνουν πάνω στη δουλειά, άνθρωποι έγκλειστοι στα σπίτια τους για χρόνια, ηλικιωμένοι και ηλικιωμένες που προσπαθούν να ζήσουν αξιοπρεπώς τα τελευταία χρόνια της ζωής τους και επιλέγουν να φυλακιστούν, διαπράττοντας μικροαδικήματα, άνθρωποι που βρίσκουν γαλήνη αυτοκτονώντας στο περίφημο «δάσος των αυτοκτονιών». Η σύνδεση μεταξύ τους γίνεται από τον κομπέρ, ο οποίος μας ζητά να απολαύσουμε αυτές τις «παράξενες και εξωτικές ιστορίες», που δεν έχουν καμία όμως σχέση με τη δική μας πραγματικότητα. Είναι, πράγματι, έτσι; Διανομή: Ιορδάνης Αϊβάζογλου (Μοναχός), Ιωάννα Δεμερτζίδου (Σεσίλ), Εμμανουέλα Καμπίτση (Εμμα, Νέα στο σουπερ μάρκετ), Αίγλη Κατσίκη (Φίλιπ, Γυναίκα), Ιωάννα Παγιατάκη (Μάγια, Μανού), Βασίλης Σπυρόπουλος (Νάγκο), Χρίστος Στυλιανού (Ο γέρος), Γιάννης Τομάζος (Υπάλληλος, Νέος στο σουπερ μάρκετ, Κομπέρ), Κωνσταντίνος Χατζησάββας (Ρον, Ο λίγο πιο μεγάλος γέρος).

#### ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΒΙΝΤΕΟ

Ακολουθήστε το

# iefimerida

στο [Google News](#) και μάθετε πρώτοι όλες τις ειδήσεις

Δείτε όλες τις τελευταίες [Ειδήσεις](#) από την Ελλάδα και τον Κόσμο, στο

# iefimerida

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ θέατρο πρεμιέρα εθνικό θέατρο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά  
θέατρο πορεία